

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Ing. M. P.**, bytem, zastoupeného Mgr. Petrem Noskem, advokátem se sídlem Jana Masaryka 2, Jihlava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odbor správní, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení Filipa Zejdy, bytem Zbilidy 101, 588 05 Dušejov, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 18.7.2011, č. j., sp. zn.....

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Jihomoravského kraje, odbor správní dne 18.7.2011 pod č.j. sp. zn., kterým bylo rozhodováno o odvolání proti rozhodnutí Komise k projednávání přestupků Statutárního města Jihlava, RP 339/2010, č. j. ze dne 21. 3. 2011.

Komise k projednávání přestupků města Jihlavy rozhodnutím, sp. zn. ze dne 21. 3. 2011, uznala F. Z. (v tomto řízení osoba zúčastněná na řízení) vinným ze spáchání přestupků proti občanskému soužití ublížením na cti urážkou nebo vydáním v posměch podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č.200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), kterých se dopustil vůči žalobci tím, že:

- 1) v době od 14. 2. 2010 do 17. 2. 2010 rozeslal z internetové adresyprostřednictvím elektronické pošty pracovníkům Krajského úřadu kraje Vysočina v Jihlavě (dále jen „krajský úřad“) - konkrétně řediteli krajského úřadu, pracovníkům odboru kontroly, vedoucí oddělení rozpočtu a financování ekonomického odboru, vedoucím odboru životního prostředí a pracovníkům ekonomického odboru a odboru životního prostředí – anketu o nejhoršího úředníka kraje Vysočina (dále jen „anketa“), do které uvedl odkaz na webové stránky (dále jen „webové stránky“)
- a dne 15. 2. 2010 vložil na webové stránky Magistrátu města Jihlava (www.jihlava.cz) a Krajského úřadu kraje Vysočina (www.vysocina.cz) jako primární příspěvek do diskuze anketu, včetně odkazu na webové stránky, přičemž na webových stránkách, které zřídil s kontaktem „F. Z., tel. č.“,
- kritizoval činnost Ing. M. P. představitele občanského sdružení STOP černým skládkám o.s. a navrhovatele označil za „člověka nemocného“, který se potřebuje sebeuspokojovat na korespondenci s úřady a nad tím, jak mnohým stavebníkům a občanům komplikuje život a má upřímnou radost nad prodlužováním stavebního řízení,
 - uveřejnil výzvu „sousedé, občané, stavebníci, ale i úředníci... nenechme se terorizovat tímto exotem, pojďme se účinně bránit jsem tu já, abych Vámi předané informace zúročil a pokusil se v zákonných mezích eliminovat tohoto ekoteroristu,“
 - v obrazové části označil navrhovatele výrazem „zbabělec“ a uvedl: „Myslíte si, že Ing. M.P. má nějakou osobní občanskou čest?“ „Já tedy rozhodně NE!“, přičemž jak obsah webových stránek, včetně užitých výzev a výrazů „ekoterorista“, „člověk nemocný“ s potřebou se sebeuspokojovat, „zbabělec“, tak zřízenou internetovou diskuzi s odkazem na webové stránky, jakož i rozesílání elektronické pošty pracovníkům krajského úřadu s odkazem na webové stránky, vnímá navrhovatel jako cílenou snahu poškodit jeho pověst u většího počtu spoluobčanů,
- 2) v rámci internetové diskuze na veřejných webových stránkách www.jihlava.cz a www.vysocina.cz je autorem dopisu s názvem „Poděkování rozumným úředníkům Kraje Vysočina“ s podtitulem „Ing. M. P., toho času úředník Kraje Vysočina byl usvědčen ze lži“ ze dne 4. 8. 2010, obsahující urážlivé, zesměšňující a ponižující výrazy a větná spojení týkající se navrhovatele, jako je „deviant“, „chorobný lhář“, „individuum“ a „exot“ a dále prohlášení: „... skutečnost je taková, že přes den je Ing. P. placen za diskutabilní výkon pro kraj Vysočina, pobírá nemalé peníze nás daňových poplatníků a po práci aktivně poštvává úřady proti nám a dokonce i proti svému zaměstnavateli“,
- 3) v rámci internetové diskuze na www.jihlava.cz a www.vysocina.cz šířil dne 4. 8. 2010 v dopisu s názvem „Poděkování rozumným úředníkům Kraje Vysočina“, jehož je autorem, odkaz na webovou stránku www.ing.milan.palan.sweb.cz obsahující urážlivé a zesměšňující výrazy týkající se navrhovatele jako je „ekoterorista“, „člověk nemocný a potřebuje se sebeuspokojovat“, „nenechme se terorizovat tímto exotem“ a „zbabělec“ a dále prohlášení: „Myslíte si, že Ing. M. P. má nějakou osobní občanskou čest?“, na kterou sděluje: „Já tedy rozhodně NE!“,
- 4) v rámci internetové diskuze na veřejných webových stránkách www.jihlava.cz a www.vysocina.cz je autorem dopisu s názvem „Poděkování rozumným úředníkům

Kraje Vysočina“ ze dne 4. 8. 2010, v jehož úvodu uvedl nactiutřačské výrazy: „deviant“, „ekoterorista“, „blb“ včetně větného spojení „poté následuje útok na ukojení jeho nízkých sebeuspokojovacích choutek“ z rozhodnutí přestupkového orgánu č.j. ze dne 16. 4. 2010 a na tyto urážlivé, zesměšňující a ponižující výrazy a větná spojení týkající se navrhovatele bezprostředně vzápětí prohlásil: „Každý rozumný člověk, který se setkal s panem Ing. P. mi dá za pravdu a nezpochybní má slova, ale tady o to nejde“, tedy se o navrhovatel vyjádřil za použití stejné slovní terminologie jako při prvním přestupkovém řízení, za kterou byl přestupkovým orgánem uznán vinným z přestupku, tj. výrazy, které svým urážlivým, zesměšňujícím a ponižujícím obsahem se dotýkají navrhovatelovy cti,

- 5) v dopise doručeném na podatelnu Magistrátu města Jihlava dne 27. 10. 2010 k č.j. označil navrhovatele výrazy „ekoterorista“ a dále uvedl, že navrhovatel má „sebeukáječské praktiky“, přičemž fakt, že se navrhovatel svým jednáním „ukájí“ zmínil i v úvodu dopisu, čímž navrhovatele urazil a zesměšnil,
- 6) dne 16. 2. 2010 v odpovědi doručené na e-mailovou adresu kraje Vysočina: matouskova.i@kr.-vysocina.cz ublížil navrhovateli na cti urážkou: „Ekoterorista“, tedy jinému ublížil na cti tím, že ho urazil nebo vydal v posměch.

Za spáchané přestupky byla obviněnému jako sankce uložena pokuta ve výši 2.500 Kč, splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena dle ust. 79 odst. 1 zákona o přestupcích povinnost uhradit ve stejné lhůtě náklady spojené s projednáváním přestupku, které jsou stanoveny paušální částkou 1.000 Kč.

Krajský úřad Jihomoravského kraje k odvolání obviněného rozhodnutím ze dne 18.7.2011, č. j., sp. zn. ..., rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve výroku I. bodech 1 a 6 podle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zrušil a řízení zastavil, ve výroku I. bodech 3 a 5 podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, a ve výroku I. v bodech 2 a 4 podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušil a řízení zastavil.

Krajský soud v Brně ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 27.8.2012, č. j. 57 A 122/2011-47, kterým bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 18.7.2011, č. j. zrušeno pro vady řízení a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23.1.2013, č. j. 6 As 57/2012-28 byl rozsudek Krajského soudu v Brně zrušen a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Krajský soud je ve smyslu ust. § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto zrušovacím rozhodnutí.

Krajský soud v Brně, jenž o věci nyní rozhoduje již podruhé, upouští od rozsáhlé reprodukce dosavadního průběhu řízení, neboť ta je účastníkům již dostatečně známa a omezuje se v dalším jen na uvedení těch rozhodných skutečností, které jsou podstatné pro rozhodnutí ve věci z hlediska právního rozboru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.1.2013, č. j. 6 As 57/2012-28.

Právní zhodnocení věci Krajským soudem v Brně:

Krajský soud v Brně, než se bude zabývat dalšími žalobními námitkami žalobce uvedenými v žalobě, musel zhodnotit a posoudit, zda žalobce má žalobní legitimaci k podání této žaloby.

Žalobce tvrdí, že má žalobní legitimaci podle § 65 odst. 1 s. ř. s., pokud by soud nedospěl k závěru, že má žalobní legitimaci podle tohoto zákonného ustanovení, má ji rozhodně dle ust. § 65 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je k žalobě oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu zkrácen na svých právech. Toto zkrácení subjektivních žalobcových veřejných práv se mohlo udát přímo rozhodnutím nebo porušením žalobcových procesních práv. V každém případě musí jít o subjektivní práva náležející žalobci (judikatura Nejvyššího správního soudu již rozšířila zkrácení subjektivních práv i na tzv. dotčení právní sféry žalobce - srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, dostupné na www.nssoud.cz). Ustanovení § 65 odst. 2 s. ř. s. rozšiřuje žalobní legitimaci i na účastníky řízení před správním orgánem, kteří nejsou k žalobě legitimováni podle § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť předmět správního řízení se nedotýkal jejich právní sféry, ale právní sféry někoho jiného, pokud tvrdí, že postupem správního orgánu byli zkráceni na svých právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

V nyní projednávaném přestupkovém řízení bylo rozhodováno o vině a trestu obviněného (osoby zúčastněné na řízení), byla uplatněna státní moc vůči jiné osobě, která měla porušit zájem společnosti na řádném soužití občanů - objektem přestupku podle § 49 odst. 1 zákona o přestupcích (Přestupku se dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch) je občanské soužití a veřejný zájem na ochraně cti každého, nikoli soukromý zájem žalobce. V řízení o přestupku se nerozhoduje o žádném subjektivním právu navrhovatele - žádná práva ani povinnosti se mu nezakládají, nemění ani neruší, ani se jejich existence nedeclaruje; tento závěr byl již vysloven v judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož „*Poškozený nemá právo na to, aby osoba, kterou označí za pachatele přestupku, nebo jiná osoba, o níž skutečnost, že přestupek spáchala, v přestupkovém řízení vyšla najevo, byla takovou osobou také shledána (a to ani u přestupků projednatelných jen na návrh ve smyslu § 68 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť zde je návrh nutnou podmínkou toliko ve vztahu k možnosti zahájit a vést řízení o přestupku, nečiní však z navrhovatele plnohodnotného účastníka řízení o přestupku a nezakládá jeho subjektivní právo na shledání viny u pachatele přestupku)*“. Obdobně se Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 19. 10. 2007 č. j. 4 As 69/2006-103, dostupném na www.nssoud.cz, v němž uvedl, že „*v řízení o přestupcích, které lze projednat jen na návrh nelze dovodit, že rozhodnutí o přestupku by bylo způsobilé zasáhnout do hmotněprávní sféry navrhovatele. Navrhovatel však je účastníkem, který má právo tvrdit, že byl postupem správního orgánu zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.*“

Na základě shora uvedeného soud konstatuje, že žalobce jako navrhovatel v přestupkovém řízení v případě přestupku proti občanskému soužití je nadán aktivní legitimací ke správní žalobě podle ust. § 65 odst. 2 s. ř. s. V žalobě má právo namítat zkrácení na svých procesních právech, která jsou mu přiznána zákonem o přestupcích a správním

řádem, přičemž takové zkrácení na právech musí mít za následek nezákonné rozhodnutí. V posuzované věci tedy žalobci svědčí například právo na to, aby správní orgán zjistil přesně a úplně skutečný stav věci, aby rozhodnutí správního orgánu vycházelo ze skutkového stavu, který má oporu ve spisech nebo aby rozhodnutí správního orgánu bylo řádně odůvodněno.

Pokud se jedná o žalobní námitku, že žalovaný nesprávně posoudil okamžik, od kterého je třeba počítat roční lhůtu pro zánik odpovědnosti za přestupek, v důsledku čehož žalovaný dospěl k nesprávnému určení okamžiku zániku odpovědnosti za přestupek v části výroku I. v bodech 1, 2, 4, 6, soud předně uvádí, že žalovaný rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušil a zastavil z důvodu prekluze pouze v části výroku I. bod 1 a 6; v části výroku I. bod 2 a 4 bylo rozhodnutí zrušeno a zastaveno dle § 90 odst. 1 písm. a) z důvodu nedostatečného prokázání skutku.

Podle ust. § 20 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 Afs 42/2004 – 61, dostupný na www.nssoud.cz), toto ustanovení je třeba vykládat tak, že přestupek musí být v zákonné lhůtě projednán pravomocně. Pokud totiž právo správního orgánu projednat přestupek po uplynutí prekluzivní lhůty zaniká, je nutné, aby do této doby bylo rozhodnutí o přestupku perfektní, tzn. splňovalo všechny znaky zásadně nezměnitelného individuálního správního aktu. Procesním důsledkem zániku odpovědnosti je, že správní orgán nemůže řízení o přestupku zahájit a v řízení již zahájeném pokračovat. Nastala-li okolnost, která je důvodem zániku odpovědnosti, správní orgán rozhodnutím řízení zastaví.

Pro posouzení zákonnosti výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí je klíčová otázka, zda skutečně v této části došlo k uplynutí lhůty k projednání přestupku, kdy daná lhůta počíná běžet, a tudíž určení, o jaký typ deliktu se v tomto případě jedná.

Soud vázán názorem Nejvyššího správního soudu vysloveném v rozsudku ze dne 23.1.2013, č. j. 6 As 57/2012-28, konstatuje, že jednání popsané ve výroku I. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nelze považovat za trvající přestupek, ale jedná se o přestupek poruchový. Trvající přestupek se posuzuje jako jediné jednání, které trvá tak dlouho, pokud je protiprávní stav udržován; jeho podstatným znakem ovšem je, že se zde postihuje právě ono udržování protiprávního stavu. Tím se takový přestupek liší od poruchového deliktu, jímž se také způsobuje protiprávní stav, který může trvat delší dobu, ale nepostihuje se jeho udržování. Takové přestupky se dokonávají způsobením protiprávního stavu a dále netrvají.

Přestupek ublížení na cti charakteristické rysy trvajícího deliktu nevykazuje. Pro takový závěr svědčí jak výklad gramatický, tak i logický. Z dikce skutkové podstaty § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích zjevně plyne, že jednání pachatele spočívá v tom, že jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch; slovesa jsou užita v jejich dokonavém vidu a z hlediska gramatického není podpory pro závěr, že jde o přestupek trvající. Shodně však vyzní i výklad logický, neboť smyslem cit. ustanovení je postihnout právě a jen porušení občanského soužití tím, že pachatel jiného urazí nebo vydá v posměch, nikoli udržování tohoto protiprávního stavu (protiprávní stav je toliko následkem jednání pachatele). Trvajícím přestupkem by tak mohl být pouze takový přestupek, jehož zákonným znakem je udržování protiprávního stavu (v případě přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku vznikne protiprávní stav spočívající v tom, že pachatel má v dispozici odcizenou věc, která byla

odňata vlastníku. Držení odcizené věci však není znakem trestného činu, skutková podstata je naplněna tím, že se pachatel věci zmocnil a již tím je trestný čin spáchán. Doba, po kterou pachatel drží odcizenou věc, není dobou páchaní trestného činu krádeže).

Pokud žalobce namítá, že v případě jednání popsaného ve výroku I. bod 6 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se jedná o dílčí skutek v pokračujícím jednání obviněného směřujícího k poškození osoby žalobce, kterého se dopouštěl i v následujícím období, soud uvádí, že v okamžiku, kdy se žalobce dozvěděl o dalším jednání, které splňuje znaky přestupku urážky na cti, měl možnost podat návrh na zahájení dalšího přestupkového řízení. U přestupku, který lze projednat jen na návrh, lze však návrh podat příslušnému správnímu orgánu nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o přestupku dozvěděl. V případě, že tak neučinil v uvedené lhůtě, jeho právo podat návrh na zahájení přestupkového řízení zaniklo. Za této situace tedy nelze argumentovat tím, že jednání popsané ve výroku I. bod 6 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je pouhým dílčím skutkem v pokračujícím jednání nastalém v budoucnu, ale je třeba jej rovněž považovat za přestupek jednorázový, dokonáný dne 16.2.2010.

V případě jednání popsaného ve výroku I. bod 1 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tedy došlo k jeho dokonání okamžikem rozeslání ankety o nejhoršího úředníka kraje Vysočina prostřednictvím elektronické pošty s připojením odkazu na webové stránky www.ing.milan.palan.sweb.cz v době 14.-17.2.2010, v případě jednání popsaného ve výroku I. bod 6 rozhodnutí došlo k jeho dokonání okamžikem zaslání odpovědi doručené na e-mailovou adresu kraje Vysočina dne 16.2.2010. Jelikož ve lhůtě 1 roku od spáchání částí přestupkového jednání uvedených ve výroku I. bod 1 a 6 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tj. do dne 17.2.2011 nebylo řízení o přestupku pravomocně ukončeno, žalovaný postupoval zcela správně, když rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v této části podle ust. § 90 odst. 4 správního řádu zrušil a řízení zastavil.

Pokud žalobce namítá vady řízení spočívající v nesprávném posouzení námítky podjatosti, soud opětovně konstatuje, že žalobce má v daném případě právo v žalobě namítat pouze zkrácení na právech, která jsou mu přiznána zákonem o přestupcích a správním řádem. Jak vyplývá ze správního spisu, námitka podjatosti byla v řízení vznesena obviněným (v tomto řízení osobou zúčastněnou na řízení), nikoli žalobcem. Je tedy evidentní, že tato žalobní námitka se nijak nedotýká práv příslušejících žalobci, z tohoto důvodu ji soud považuje za bezpředmětnou a nebude se jí zabývat.

Pokud se týká výroku III. žalobou napadeného rozhodnutí, soud konstatuje, že žalobce tento výrok napadá pouze v obecné rovině, přičemž neuvádí, v čemž konkrétně spatřuje dotčení na svých procesních právech. Tímto výrokem bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve výroku I. bod 2 a 4 a řízení bylo zastaveno. Podle výroku I. bod 2 a 4 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se osoba zúčastněná na řízení měla dopustit přestupku proti občanskému soužití tím, že je autorem dopisu s názvem „Poděkování rozumným úředníkům kraje Vysočina“ obsahující urážlivé, zesměšňující a ponižující výrazy a větná spojení týkající se žalobce, nikoli tím, že tento dopis na webových stránkách šířil, šíření dopisu na internetu nebylo obviněnému prokázáno. Pokud se žalobce cítil tímto prvostupňovým rozhodnutím poškozen na svých právech (např. že byl nesprávně zjištěn skutkový stav), mohl proti rozhodnutí podat odvolání, tohoto svého práva však nevyužil, a proto se ani žalovaný touto otázkou nezabýval. Žalovaný zastavení řízení odůvodnil tím, že vytýkané jednání není podle jeho názoru přestupkem, neboť pouhé autorství určitého textu bez dalšího nemůže představovat ublížení na cti. S tímto

názorem se zdejší soud zcela ztotožňuje. Podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo jiného urazí nebo vydá v posměch, a tím mu ublíží na cti, přičemž správní orgán musí v konkrétních případech dokazovat, že způsob urážky či vydání v posměch byly způsobily ublížit jinému na cti. Soud je stejně jako žalovaný toho názoru, že samotné autorství textu (konkrétně dopisu „Poděkování rozumným úředníkům kraje Vysočina“), byť obsahující urážlivé, zesměšňující či ponižující výrazy, nemůže být jednáním způsobilým naplnit skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití. Žádný urážlivý text totiž nemůže být způsobilý vyvolat u adresáta pocit ublížení na cti, pokud není zveřejněn způsobem, o němž by se adresát dozvěděl.

Pokud žalobce namítá procesní pochybení, kdy opakovaně urgoval, aby nedocházelo k neodůvodněným průtahům v řízení, soud konstatuje, že žalobce měl ve správním řízení možnost využít prostředků proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu, čehož využil tím, že dne 22. 10. 2010 podal podnět k přijetí opatření odstranění nečinnosti správního orgánu prvního stupně. Krajský úřad kraje Vysočina ve věci vydal dne 19. 11. 2010 vyrozumění, č.j., dle něhož neshledal jako důvodné uplatnit některé z opatření proti nečinnosti komise. Pokud se jedná o žalobcem namítané průtahy žalovaného v průběhu roku 2011, ze správního spisu není zřejmé, že by se proti této nečinnosti jakkoliv bránil, tato žalobní námitka tedy rovněž nemůže obstát.

Ze všech shora uvedených důvodů soud tedy rozhodl tak, že žalobu žalobce jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1, s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, náklady řízení nežádal, soud proto rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Zároveň soud rozhodl o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti splněním povinnosti, kterou jí soud uložil, což v dané věci nenastalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně